

‘Niet dat ik het gegrepen heb.’

Ik wou zo graag dat ik wat troost kon geven
aan mensen in hun troosteloos bestaan.

Ik wou dat 'k een beschermend kleed kon weven,
voor hen, die onbeschermd door het leven gaan.

Ik wou dat ik wat vreugde kon verspreiden,
wat licht voor ieder die in het donker gaat

Ik wou dat ik dwalenden terug kon leiden
tot waar het kruishout op de heuvel staat.

Ik wou dat ik wat beters had dan woorden,
wat meer dan slechts een hulpeloos gebaar.

Ik wou dat alle mensen die mij hoorden
het konden merken; Christus leeft in haar.

Ik wou dat ik de fouten die ik maakte
waardoor ik anderen heb pijn gedaan,

of het geluk waarnaar mijn naaste haakte
vernietigd heb, of in de weg gestaan

bedekken kon door vurige gebeden
en dat ik alle tijd die ik heb verknoeid

terug kreeg, om die beter te besteden
zoals een bloem soms op een puinhoop groeit.

Maar elke dag moet ik beschaamd belijden,
Ik deed het weer niet goed, 'k schoot weer tekort

Toch geef ik het niet op, 'k zal blijven strijden
tot Gods liefde in mij zichtbaar wordt.

Nel Benschop